

Posudek na diplomovou práci

Posudek vedoucího diplomové práce

Dynamická diagnostika u dětí s ADHD,

kterou předkládá Bc. Soňa Bulínová

Autorka předložené práce se tématu dynamické diagnostiky věnuje již od dob bakalářského studia. Také svoji bakalářskou práci zaměřila na dané téma a věnovala se především metodám vyvinutým a výzkumně prověřovaným D. Tzurielem. Zvolené problematice se věnuje natolik důsledně, že absolvovala i jeden ze tří workshopů, které v České republice zmíněný autor uskutečnil, aby se skutečně zevrubně seznámila se všemi diagnostickými bateriemi. Nutno rovněž zdůraznit, že ač se autorka tématu věnuje opakovaně, v předložené diplomové práci se na problematiku podívala ze zcela jiného úhlu pohledu, rozhodně si práci nesnažila zjednodušit tím, že by replikovala to, co už zpracovala dříve.

Přibližně dvě třetiny práce zahrnuje teoretická část, která je rozdělena do tří hlavních kapitol, jež rozvíjejí hlavní klíčové pojmy celé práce, tedy diagnózu ADHD, dynamickou diagnostikou, ale také možnosti intervence u dětí s ADHD. Autorka shrnuje základní fakta o všech uvedených konceptech. V textu se snaží dbát na to, aby témata byla zpracována v kontextu edukace, na který se zaměřuje i v empirické části. Informace představují množství tuzemských i zahraničních studií, čerpají z obsáhlého množství literatury, kterou autorka náležitě parafrázuje, údaje vzájemně konfrontuje, porovnává, třídí. Oceňuji snahu o maximální aktuálnost, neboť autorka cituje i ICD-11, jež doposud nebylo adaptováno do češtiny, ale právě diagnóza ADHD je zde pojata nově a odlišně v porovnání s ICD-10, resp. MKN 10. Čtenář si se zájmem přečte také shrnutí různých forem intervence, jež lze u žáků s ADHD využívat ve školním prostředí.

Empirická část je standardně členěna na subkapitoly, které postupně popisují celý realizovaný výzkum, počínaje cíli výzkumu, přes stanovené výzkumné předpoklady, popis použitých metod a výzkumného vzorku, až k samotné prezentaci dat. Jedná se o klinickou studii se specifickou populací, takže je třeba ocenit výzkumný soubor, který čítal více než třicet respondentů s diagnózou ADHD a k nim spárované děti bez diagnózy ADHD. Za pozornost stojí samotný sběr výzkumných dat, které byl realizován individuálně s každým probandem (bezmála sedmdesát dětí). Vždy šlo o administraci statické i dynamické diagnostiky čili individuální práce s každým jedincem zařazeným do výzkumu vyžadovala značné množství času.

Výsledky nepotvrdily stanovené výzkumné předpoklady, přesto přinesly zajímavé informace. Už samotný fakt, že ve statickém testu se jedinci s ADHD projevovali odlišně (skórovali níže než jedinci bez ADHD), ale při dynamické diagnostice dosáhli srovnatelných výsledků, nabízí zajímavé možnosti interpretace. Autorka data zpracovala vcelku stručně, ale přehledně. Slovní komentáře doplnila tabulkami a grafy, jež umožňují vizualizaci dat. Další doplnění zpracovaných dat pak nalezneme v přílohách.

Vše je zakončeno přiměřeně obsáhlou diskusí, v níž autorka interpretuje své výsledky a konfrontuje je s informacemi z dalších studií. Jde o zahraniční výzkumy, neboť obdobné téma nebylo v České republice doposud zpracováno. Text je zakončen poměrně stručným závěrem, trochu se zdá, jako by v něm

ještě pár řádek chybělo, ale je pravda, že většina byla řečena v předchozí diskusi, v níž autorka navrhuje i další možnosti výzkumu a shrnuje limity svého zkoumání.

Celkově práce řeší velmi zajímavé a unikátní téma, přispívá k problematice dynamické diagnostiky, která začíná zaujímat stále významnější místo mezi diagnostickými přístupy, především pak v edukačním prostředí. Zároveň přináší zajímavá fakta o tématu ADHD. Ačkoli jde o opakovaně zpracovávané téma, autorka našla a shrnula množství aktuálních údajů ze zahraničních výzkumů a pokusila se téma zpracovat pokud možno neotřele, za užití nových metod a s přínosem pro edukační praxi.

Na závěr otázky: Jak lze zjištěné údaje využít při práci s dětmi s ADHD? Interpretace dat se zaměřila především na práci s dětmi s ADHD, co nám výsledky sdělují o použité diagnostické metodě?

Bc. Soňa Bulínová předložila práci, která splňuje požadavky kladené na diplomové práce. Doporučuji, aby se stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK v Praze.

Doporučené hodnocení: výborně

Praha 24. 8. 2019

PhDr. Lenka Krejčová, Ph. D.